

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3964/2018
07.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА и ББ обојице из ..., чији су пуномоћници Горан Стаменић и Милан Јовановић адвокати из ..., против тужених ВВ из ... и ГГ из ... сада са непознатим пребивалиштем у ..., чији је пуномоћник Миодраг Нешковић адвокат из ..., ради утврђења и проглашења недопуштеним извршења, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4453/17 од 08.03.2018. године, у седници већа одржаној дана 07.11.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4453/17 од 08.03.2018. године у делу првог става изреке и пресуда Вишег суда у Чачку П 22/2014 од 12.09.2017. године, исправљена решењем тог суда П 22/14 од 02.11.2017. године, првом ставу изреке тако што **СЕ ОДБИЈА** тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се утврди да меница одштампана 30.10.2009. године са серијским бројем ... коју је издао тужени ВВ, претпостављеног временског термина издавања од 11.01.2008. године, представља неистиниту исправу.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужиоци да надокнаде туженима трошкове поступка по ревизији тако што ће сваки од тужилаца исплатити туженом ВВ по 147.187,50 динара и туженој ГГ по 147.187,50 динара у року од 15 дана од достављања преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку П 22/2014 од 12.09.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца АА и ББ обојице из ... и према туженима ВВ из ... и ГГ из ..., сада непознатог пребивалишта у ..., утврђено да издата меница серијског броја ... од стране туженог ВВ, одштампана 30.10.2009. године, претпостављеног временског термина издавања од 11.01.2008. године представља неистиниту исправу, што су тужени дужни признати у року од 15 дана од дана пријема пресуде под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се према

туженима утврди да уговор о зајму од 11.01.2008. године представља непостојећи правни посао, што су тужени дужни признати у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се према туженима утврди да уговор о зајму од 11.01.2008. године представља ништав правни посао и да не производи правно дејство, што су тужени дужни признати у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се према туженима утврди да између тужених не постоји дужничко поверилачки однос - зајам на износ од ... евра, што су тужени дужни признати у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Ставом петим изреке, одбачена је као недозвољена тужба у делу којим су тужиоци тражили да се огласи да је извршење ради наплате потраживања тужене ГГ из ... према туженом ВВ из ..., одређено решењем Основног суда у Чачку Ив 3/2013 од 04.01.2013. године на основу менице серијски број ... одштампане 30.10.2009. године као веродостојне исправе, недопустиво што су тужиоци дужни признати у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Ставом шестим изреке, одбачена је као недозвољена тужба у делу којим су тужиоци тражили да се утврди да у односу на тужену ГГ имају приоритетно право реализације свог потраживања према туженом ВВ, одређеног решењем Основног суда Чачку И 144/2013 од 22.01.2013. године, што су тужени дужни признати у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Ставом седмим изреке, обавезани су тужени као солидарни дужници да тужиоцима као солидарним повериоцима исплате на име накнаде трошкова парничног поступка износ од 122.784,20 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4453/17 од 08.03.2018. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужених и потврђена пресуда Вишег суда у Чачку П 22/14 од 12.09.2017. године, исправљена решењем истог суда П 22/14 од 02.11.2017. године, у првом, другом и шестом ставу изреке. Ставом другим изреке, укинута је пресуда Вишег суда у Чачку П 22/14 од 12.09.2017. године, исправљена решењем истог суда П 22/14 од 02.11.2017. године, у трећем, четвртном, петом и седмом ставу изреке и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење у укинутим деловима.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену - дела одлуке садржане у првом ставу изреке, тужени су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка учињене пред другостепеним судом и погрешне примене материјалног права.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију тужених.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. Закона о парничном поступку (ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужених основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се посебно не указује на одредбу процесног закона коју другостепени суд није применио или је неправилно применио, због чега су наводи тужених о учињеној битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП у потпуности паушални.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени су 11.01.2008. године закључили уговор о зајму новца у износу од ... евра. Тужени ВВ се обавезао да ће узети зајам вратити туженој ГГ у року од 20 месеци - до 11.09.2010. године, као и да ће зајмодавцу предати две сопствене бланко менице са клаузулом „признајем без протеста“, плативе на први позив по доспелости обавезе враћања зајма и менично овлашћење за реализацију наплате меница. Тужени ВВ менице није предао туженој ГГ у време закључења уговора о зајму, већ је то учинио накнадно - половином 2010. године, када је зајмодавцу предао меницу са серијским бројем ... која је била само потписана. Контигент меничних бланкета којем припада и менични бланкет са означеним серијским бројем одштампан је у Заводу за израду новчаница и предат у Трезор до 30.10.2009. године. Меница са означеним серијским бројем продата је 15.06.2010. године. Тужена ГГ није попуњавала бланко меницу већ је непопуњену меницу са уговором о зајму предала адвокату Николи Стефановићу. У попуњеној меници наведено је да је издата у Београду 11.01.2008. године на износ од 17.649.500,00 динара који се плаћа 07.04.2012. године по наредби тужене ГГ. На основу тако попуњене менице тужена ГГ је покренула извршни поступак против туженог ВВ ради наплате свог новчаног потраживања продајом његове непокретне имовине. Предложено извршење одређено је решењем о извршењу Основног суда у Чачку Ив 3/13 од 04.01.2013. године. Правноснажном пресудом Вишег суда у Чачку П 12/11 од 04.06.2012. године тужени ВВ је обавезан да тужиоцима исплати 365.000 евра са припадајућом затезном каматом. Тужиоци су на основу те пресуде поднели 14.01.2013. године предлог за извршење продајом непокретне имовине туженог ВВ. Предложено извршење одређено је решењем о извршењу Основног суда у Чачку И 144/13 од 22.01.2013. године. Правноснажним решењем извршног суда Ив 3/13 од 28.05.2014. године одбачен је приговор који су тужиоци изјавили као трећа лица против решења о извршењу Ив 3/13 од 04.01.2013. године. Извршни поступци у предметима Ив 3/13 и И 144/13 спојени су решењем извршног суда Ив 3/13 од 27.01.2015. године.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да означени датум издавања менице није истинит јер је менични бланкет штампан након означеног датума, и да је самим тим неистинит и садржај менице, односно меница као исправа.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда, основано се ревизијом указује да материјално право у овом спору није правилно примењено.

Према одредби члана 1. тачка 6. и члана 107. тачка 6. Закона о меници, меница (трасирана и сопствена) садржи и означање дана њеног издавања. Датум издавања менице је битан елемент, па зато није ваљана меница у коју није унет датум њеног издавања. Спорна меница издата је као бланко меница, сагласно члану 16. наведеног закона који о бланко меници говори као о меници која у време издавања није била попуњена. Изостављене битне елементе ове менице овлашћен је да накнадно попуни њен ималац, у складу са постојећим споразумом и датим меничним овлашћењем. Као датум издавања спорне менице уписан је датум закључења основног правног посла - уговора о зајму од 11.01.2008. године, ради чијег осигурања је бланко меница издата. То је учињено у складу са издатим меничним овлашћењем, па околност да је менични бланкет штампан након означеног датума и меница са потписом њеног издаваоца предата након закључења основног правног посла, спорну меницу не чини непуноважном и неистинитом исправом.

Сходно изложеном, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Одлука о трошквима поступка по ревизији, садржана у другом ставу изреке, донета је применом члана 165. став 1. у вези са чланом 153. став 1. и чланом 160. став 1. ЗПП. Туженима припадају трошкови поступка по ревизији у укупном износу од 588.750,00 динара - за састав ревизије 101.250,00 динара, таксу за ревизију 195.000,00 динара и одлуку по ревизији 292.500,00 динара. Овај укупан износ трошкова ревизијског поступка се дели на једнаке делове сваком од тужених, и припадајући износ трошкова сваки од тужилаца је дужан надокнадити на једнаке делове сваком од тужених - у износу од по 147.187,50 динара, јер се странке у погледу обавезе плаћања парничних трошкова не налазе ни у положају солидарних поверилаца нити у положају солидарних дужника.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић